

Der staar ganske vist i Betænkningen, at særlig ogsaa Lovforslagets § 11 vil være gavnlige for vore Fiskere. Jeg ser nu ikke saaledes paa det, og de Fiskere, jeg har den Ære at repræsentere, heller ikke. Det er ikke alene de to Fiskeriforeninger, der findes i min Valgkreds, og som til Dels tillige omfatte Nabokredsen, Vordingborgkredsen, men det er tillige Nyord Fiskeriforening, der griber ind i den Valgkreds, det ærede Medlem for Møen (Emil Petersen) repræsenterer, samt desuden Fiskeriforeningen i Frederiksværk, som have billiget og tiltraadt de Ændringer, jeg her har stillet. Da det ærede Medlem for Møen i Gaar havde Ordet, anbefalede han ogsaa til Dels den Ændring, jeg har stillet til § 11, og jeg takker det ærede Medlem derfor. Jeg havde dog takket ham mere, hvis han havde været Medforslagsstiller til § 11 i den af mig foreslaaede Skikkelse, men maaske det ærede Medlem under den videre Forhandling vil tiltræde den. Ændringsforslaget findes under Nr. 5 og lyder saaledes: „Paragraffen affattes saaledes: Fiskeri med Trawl er forbudt. Ved Trawl forstaaes ethvert Vaadredskab, som befæstet til Baad eller Fartøj bringes fremad ved hvilken som helst Kraft og drages langs Bunden med Motorbaade, større end 10 effektive Hestes Kraft, eller Baade med over 35 Fods Længde i Vandlinien, og hvis Underlig er belastet med større Vægt end 40 Pund,“ o.s.v. De Stykker af Paragraffen, som jeg foreslaar skulle udgaa, indeholder saa stærke Baand og indskrænkende Bestemmelser, at det vil virke meget uheldigt. Det gælder saaledes Bestemmelsen med Hensyn til Spiling af Vaaddet, som det ærede Medlem for Møen jo ogsaa nævnte. Dersom det ikke er tilladt at spille Vaaddet, kan man næsten ikke bruge det med nogen videre Nytte. Det vil endvidere ramme Brugen af det saakaldte Skovlvaad, der er af saa smaa Dimensioner, at en 8-Aars Dreng kan bære det under en Arm. Man skulde synes, at det var et saa uskyldigt Redskab, at det vil være uheldigt at forbyde det. Man kan derfor ikke sige, at Fiskeriloven med de Indskrænkninger er en Lov, som giver Frihed for Fiskerne helt ud.

Den anden Ændring, som jeg har stillet, er en Ændring til § 12, hvor jeg foreslaar, at fjerde Stykke udgaa. Lovforslaget, som det er, indskrænker jo Vaadfiskeriet ud over de 3 Maaned, hvori det alt er forbudt, saaledes at det bliver forbudt i 4½ Maaned. Jeg ser heller ikke, at det er et Fremskridt for Fiskerne, at

man yderligere indskrænker Brugen af Vaad.

Fremdeles har jeg stillet en Ændring under Nr. 38 til § 45. Det kan jo se meget tiltalende ud, at Fiskerne selv faa Lov at bestemme, hvilke Redskaber de ville bruge i de forskellige Vande; det kan jo se ud, som om det er Fiskerne selv, der faa Ret til at bestemme det, og det ser jo meget demokratisk ud. Men lad os tænke os et Vedtægtsvand, hvorved der f. Eks. bor 100 Personer, som kalde sig Fiskere, men hvoraf maaske de 52 ere, hvad man kalder Lejlighedsfiskere. Det kan dels være Folk, som have en Villa, og dels Folk, som have et mindre Landbrug, og som i deres Fritid sysle med Fiskeri, og saa opgive de, at de af deres aarlige Indtægt have to Femtedele gennem Fiskeriet, for at faa Lov til at have Medbestemmelsesret ved det Fiskevand. Men hvis det nu traf sig, at det var de 52, som dreve Lejlighedsfiskeri, saa kunde jo de alene bestemme, hvilke Redskaber der maatte bruges i dette Vand, og de 48 Fiskere, som vare virkelige Fiskere og havde hele deres Næring gennem Fiskeriet, bleve paa denne Maade overstemte af de andre, som dreve Lejlighedsfiskeri. Det kunde jo medføre den Fare, at f. Eks. visse Redskaber bleve forbudte. Nu have vi jo set her ved Fiskerilovens Behandling gennem Aaringer, at der særlig har været truffet Forholdsregler mod Vaadfiskeriet. Man kunde nu tænke sig, at disse Fiskere, som ikke dreve rationelt Fiskeri, forbøde Vaadfiskeri eller Bundgarnsfiskeri, og man kunde navnlig tænke sig, at disse Fiskere, som dreve dette Lejlighedsfiskeri, forbøde Vaadfiskeri, fordi det jo særlig er gennem dette Redskab, at den store Fangst af Fiskene sker. Derfor har jeg her stillet en Ændring til § 45, som særlig skal værne om Mindretallets Ret. Det skal derfor i alt Fald gøres gældende af Flertallet, at det Fiskeredskab, som de havde brugt gennem Aaringer, er et Redskab, som skader Fiskebestanden. Jeg mener, at det er fuldt forsvarligt. Det kan nok siges, at det er demokratisk at lade Flertallet raade, men her paa dette Omraade kan jeg ikke se, at det er fuldt ud demokratisk. Ja, hvis det var Fiskerne selv, de Folk, som havde hele deres Næring ved Fiskeri, der fik Lov til at bestemme, hvilke Redskaber der maatte bruges, kunde jeg endda forstaa det.

Jeg antager, at den højtærede Landbrugsminister vil sige: Det kan ikke ske, thi Vedtægten skal stadfæstes af Ministeren,